

ตุ๊บตุ๊บกับดวงดาว

มุณยวีร์ : เรื่อง

อนุชา-นวรรณ์ สิทธิไกร : ภาพ

...คืนนี้ท้องฟ้ามีดวงจริงๆ คงเพราะเป็นวันหยุดของดวงจันทร์
เราจึงไม่เห็นเขาออกมาเปล่งแสงสุกสว่างเหมือนเช่นเคย แต่ก็ยังมี
ดวงดาวมากมายแข่งกันส่องแสงระยิบระยับเต็มท้องฟ้า
เอ้อ น่าเห็นใจดวงดาวที่ต้องคอยเฝ้าท้องฟ้าทุกคืนๆ
ไม่มีวันหยุดเหมือนดวงจันทร์บ้าง... เจ้าหนูอ้วน "ตุบตุบ"
นั่งรำพึงอยู่บนเห็ดป่าดอกใหญ่กลางดงมืดดำกับ
ท้องฟ้ายามราตรีที่เงียบสงบ

แต่ไม่นานนักสายลมก็พัดแรงขึ้นๆ ดูปัดปัดจึงคิดที่จะกลับเข้าบ้าน
ซึ่งก็คือโพรงอันอบอุ่นในตอไม้ใหญ่ๆ นั่นเอง

ขณะที่ดูปัดกำลังจะบินลงจากดอกเห็ด ทันใดนั้นเขาก็เห็นดาว
ดวงหนึ่งลอยละลิวลงมาจกท้องฟ้า และตกลงในทุ่งหญ้าเบื้องหน้า ดูปัด
ตกใจมาก “ตายละ ลมพัดแรงจนดาวร่วงลงมาจกท้องฟ้าเลยหรือนี่” เขา
รีบวิ่งไปดูดวงดาวทันที

ตุ๋มตุ๋มเห็นดวงดาวสุกสว่างดวงหนึ่งนอนสงบนิ่งอยู่กลางทุ่งหญ้า
เขาจึงรีบเข้าไปช่วยพวงดวงดาวให้ลุกขึ้น

“อูย เจ็บจังเลย” ดวงดาวครวญคราง

“โถ ฉันท้องสารเธอจริงๆ ที่ถูกลมพัดจนร่วงลงมา” ตุ๋มตุ๋มพูดอย่าง
จริงจัง

“ลม นะหรือพัดฉันร่วงลงมา ฮี ไม่มีวันเสียล่ะ” ดวงดาวพูดอย่าง
ทะนง “ฉันกระโดดลงมาเองต่างหากล่ะ” ตูบต๊อบประหลาดใจมาก ดวงดาว
พูดต่อว่า “ฉันนะเบื้อเบื้อที่ต้องออกมาเผื่อท้องฟ้าทุกคืน เลยหนีลงมาที่
โลกนี้ใจ คงจะมีเรื่องที่น่าสนุกกว่าเยอะเลย เอาละ ฉันจะเริ่มต้นผจญภัย
เสียที ไปก่อนนะหนูฮ้วน” ดวงดาวกล่าวลาแล้วเดินจากไป ปล่อยให้ตูบต๊อบ
ยืนอ้าปากหวออย่างงงงันอยู่ตามลำพัง

ไม่กี่วันต่อมาก็มีข่าวว่า คณะละครสัตว์ของคุณช้างจัมโบ้มาเปิด
การแสดงอยู่ที่ชายป่า ดุ๊บดึ๊บจึงรีบเดินทางไปชม มีการแสดงกายกรรมที่
น่าหวาดเสียวของฝูงลิง นกกระจอกเทศเต้นระบำ มวยปล้ำระหว่างสิงโต
กับเสือโคร่ง และการแสดงที่น่าสนใจอื่นๆ อีกมากมาย

เมื่อชมการแสดงแล้ว ตูบตีบก็ออกมาเดินดูภายนอกเดินที่ซึ่งมี
กรงตั้งเรียงรายอยู่ ตูบตีบเดินดูสัตว์แปลกๆ ที่ถูกขังอยู่ในกรงต่างๆ เช่น
ม้าน้อยมีสองหัว งูมีขา กบหน้าหมู เป็นต้น

และแล้วตุ๋นตุ๋นก็ต้องแปลกใจมากเมื่อพบดวงดาวถูกขัง
อยู่ในกรงกรงหนึ่ง

ดวงดาวดีใจมากเมื่อเห็นตุ๋มตุ๋ม “หนูอ้วน
จำฉันได้หรือเปล่า” ดวงดาวถาม

“จำได้สิ ฉันชื่อตุ๋มตุ๋ม” ตุ๋มตุ๋มบอกและรีบแนะนำตัว “แล้วเธอ
มาทำอะไรอยู่ในกรณีล่ะ” ดวงดาวเริ่มร้องไห้ขณะเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นให้
ตุ๋มตุ๋มฟัง

“เมื่อวันนั้นพ่อฉันแยกจากเธอก็พบกับสิงหางยาว พวกมันจับ
ฉันมาขายให้คุณช่างจัมโบ้ เพราะคิดว่าฉันเป็นสัตว์พันธุ์ใหม่ แล้วเรียก
ฉันว่า เจ้าตัวเรืองแสง ฮือ ฮือ” ตุ๋มตุ๋มสงสารดวงดาวมาก เขาจึงอาสา
ที่จะช่วยพาดวงดาวหนีไป

ในคืนนั้นดื่บดื่บจึงแอบเข้าไปในคณะละครสัตว์อีกครั้ง
แล้วพาดวงดาวหนีออกมา

เมื่อทั้งคู่เดินทางไปไกลจากคณะละครสัตว์
พอสมควรแล้ว ดูปต๊อบก็ถามว่า “แล้วเธอคิดจะทำ
อย่างไรต่อไปล่ะจ๊ะ จะไปผจญภัยต่อไหม” ดวงดาว
รีบสั่นหัวแล้วตอบเสียงอ่อยว่า

“ไม่แล้วละ ดันจะกลับไปอยู่บนท้องฟ้าตาม
เดิม ถึงแม้ว่าจะน่าเบื่อสักหน่อย แต่เมื่อดันมองลง
มายังโลกก็ยังเห็นสิ่งที่น่าสนใจมากมาย และดันก็
มีความสุขกับการมองดูโลกมากกว่าการลงมาเป็น
ส่วนหนึ่งของโลก”

“ฉันก็มีความสุขกับการมองดูดวงดาวบนท้องฟ้าเหมือนกัน” ดูปด๊ิบ
รีบบอก “ฉันยังคิดอยู่ว่าถ้าดาวดวงอื่นๆ เกิดเบื้อหน้ายเหมือนเธอ แล้ว
พากันหนีจากท้องฟ้าจนหมด ท้องฟ้าคงจะเศร้ามากเลย”

“ถ้าอย่างนั้นฉันต้องรีบขึ้นไปบอกเพื่อนๆ แล้วล่ะว่า การอยู่ในที่ที่
เหมาะสมกับตัวเองนะดีที่สุดที่สุดแล้ว จะได้ไม่มีดาวดวงไหนหนีไปอีกยังงั้นล่ะ”
ดวงดาวบอก

“ขอบคุณนะที่ช่วยเหลือฉัน ฉันจะไม่มีวันลืมเธอเลย
ลาก่อนจ๊ะตุ๊บตั๊บ” ดวงดาวบอกก่อนลอยกลับขึ้นสู่ท้องฟ้า

ตั้งแต่นั้นมาเมื่อตบตี้มองขึ้นไปบนท้องฟ้ายามราตรี
เขาจะพยายามหาว่าดาวดวงไหนหนอคือดวงดาวแสนซนที่เขา
เคยเจอ และหวังว่าดวงดาวจะกำลังมองเขาอยู่ด้วยเช่นกัน...

...ดูนับเห็นดาวดวงหนึ่งลอยละลิวลงมาจากท้องฟ้า
และตกลงในทุ่งหญ้าเบื้องหน้า เขาตกใจมาก
“ตายละ ลมพัดแรงจนดาวร่วงลงมาจากท้องฟ้าเลยหรือนี่”
เขารีบวิ่งไปดูดวงดาวทันที...

